

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 22C/221/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416204954
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Zuzan
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6416204954.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Zuzan v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti žalovanej: R. B., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. R.. Š. XXX/X, XXX XX Ž. O. B., v konaní zast.: X. B., O.. XX.X.XXXX, Z. V. R.. Š. XXX/X, XXX XX Ž. O. B., o zaplatenie 1.298,52,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a .**
- II. Žalovanej súd náhradu trov konania proti žalobkyňi **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Čoho sa žalobkyňa domáhala, aké skutočnosti tvrdila, aké dôkazy označila, aké prostriedky procesného útoku použila, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil (§ 220 ods. 2 prvá veta Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“).

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 03.06.2016 domáhala proti žalovanej zaplatenia sumy 1.298,52 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.298,52 € od 21.06.2007 do zaplatenia a zároveň žiadala nahradiť trovy konania.

2. Žalobkyňa použila nasledujúce prostriedky procesného útoku:

2.1. Žalobkyňa, ako veriteľ, na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 12.04.2007 (ďalej len „zmluva o úvere“) poskytla žalovanej, ako dlžníkovi, úver vo výške 663,88 €, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 634,67 € spolu vo výške 1.298,55 € za podmienok dohodnutých v Zmluve o úvere, a to v 12-tich mesačných splátkach po 108,21 €, počnúc dňom 16.05.2007. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere, sa žalobkyňa a žalovaná dohodli, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a dve tretiny poplatku predstavujú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Žalobkyňa zaslala žalovanej viacpočetné upozornenia na omeškanie so zaplatením splátok. Na uvedené upozornenia žalovaná nereagovala. Žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušila dojednania zmluvy o úvere a stratila výhodu splátok a dňa 21.06.2007 sa dlh stal splatným.

2.2. Žalobkyňa podala trestné oznámenie na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Žiar nad Hronom vo veci podozrenia zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko mala žalobkyňa podozrenie, že žalovaná uzatvorila zmluvu o úvere v úmysle úver vôbec nesplácať. Uvedenému podozreniu nasvedčovala aj skutočnosť, že odo dňa uzatvorenia zmluvy o úvere ku dňu podania trestného oznámenia žalovaná nepoukázala v prospech predmetnej zmluvy o úvere žiadnu splátku, a to aj napriek skutočnosti, že mala finančné prostriedky, čo vyplýva z údajov uvedených v žiadosti o úver v časti „Mesačné príjmy a výdavky“. Žalobkyňa má teda za to, že žalovaná už v čase

uzatvárania zmluvy o úvere vedela, že nebude úver splácať, čím uviedla žalobkyňu do omylu a spôsobila jej tým škodu.

2.3. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T 46/08-106 zo dňa 08.04.2008 súd uznal žalovanú vinnou zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobkyňu, ako poškodeného, so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 08.04.2008. Žalovaná do dňa vyhotovenia žaloby neuhradila žalobkyňi žiadnu platbu.

3. Žalobkyňa predložila nasledovné dôkazy - fotokópia - Rozsudok č. k. 3T 46/08-106 zo dňa 08.04.2008, fotokópia - Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, Výpis z obchodného registra, fotokópia - Zmluva o úvere č. XXXXXXXX.

4. Zo Zmluvy o úvere vyplýva, že ide o zmluvu formulárového typu, kde je označený veriteľ - žalobkyňa ako dodávateľ, právnická osoba v zastúpení poverenou osobou, dlžník - žalovaná ako fyzická osoba, spotrebiteľ. Žalobkyňa na základe predmetnej zmluvy poskytla žalovanej úver vo výške 663,88 € (20.000,-Sk). Žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobkyňi celkovo sumu 1.298,55 € (39.120,- Sk), ktorá pozostáva z poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 663,88 € (20.000,-Sk) a z poplatkov vo výške 634,67 € (19.120,-Sk). Poplatky za poskytnutý úver v zmysle bod 13 Všeobecných podmienok poskytnutého úveru pozostávajú z jednej tretiny z dohodnutého úroku a vo zvyšných dvoch tretinách z nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere. Žalovaná sa zaviazala uhradiť všetko v dvanástich mesačných splátkach po 108,21 € (3.260,-Sk) počnúc dňom 16.05.2007.

5. Z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 3T 46/08-106 vyplýva, že žalovaná bola právoplatne odsúdená za trestný čin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Žalobkyňa bola v rámci rozsudku odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

6. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila písomne dňa 21.12.2016. Vo svojom vyjadrení uviedla, že za tento prečin bola odsúdená. Pred rokom sa stala vdova, vyživuje dve maloleté deti, a preto jej finančná situácia nedovoľuje zaplatiť žalovanú sumu. Poberá invalidný dôchodok.

7. V predmetnej veci súd rozsudkom č.k. 22C/221/2016-47 zo dňa 23.08.2017 žalobu žalobkyne zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Žalobkyňa voči danému rozsudku podala odvolanie.

9. Žalovaná sa k podanému odvolaniu vyjadrila dňa 30.11.2017 a 19.01.2018.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol o podanom odvolaní uznesením č.k. 15Co/53/2018-88 zo dňa 11.10.2018. Odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie okresného súdu je potrebné považovať za zmätočné, nakoľko nárok je potrebné kvalifikovať v rozhodnutí presne a nie alternatívne. Buď ide o nárok zo spotrebiteľského úveru, alebo nárok na náhradu škody. Uplatnený nárok môže podliehať len jednej právnej kvalifikácii. Rovnako tak, pokiaľ tento nárok posudzoval ex offo súd prvej inštancie za premlčaný s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, odvolací súd sa s takýmto posúdením taktiež nemôže stotožniť. Odvolací súd poukázal na stratu účinnosti § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.02.2018 sp. zn. Pl. ÚS 11/2016, zverejneného pod číslom 271/2018. V novom konaní má okresný súd posúdiť nárok žalobkyne podľa jeho obsahu a jednoznačne ho právne posúdiť. Následne vzhľadom na to, že žalovaná námietku premlčania nevzniesla a ustanovenie §5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa stratilo účinnosť, ex offo nárok ako premlčaný okresný súd posúdiť nemôže. V tomto rozsahu okresný súd prihliadne aj na odvolanie podané žalobkyňou, v ktorom jednoznačne deklarovala, že svoj nárok si uplatňuje ako náhradu škody, nakoľko žalovaná bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu úverového podvodu a žalobkyňa v postavení poškodeného bola odkázaná so svojím nárokom na náhradu škody na civilné konanie.

11. Dňa 13.03.2019 na pojednávaní zástupkyňa žalovanej vzniesla námietku premlčania.

Ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkaz na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 220 ods. 2 druhá veta CSP).

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listín predložených žalobkyňou a zistil skutkový stav tak ako je uvedené v odsekoch 2. až 6. tohto odôvodnenia. Skutkový stav nebol žalovanou popretý, preto ho súd považoval za nesporný.

13. Súd na zistený skutkový stav aplikoval najmä tieto právne predpisy:

13.1. Podľa § 415 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

13.2. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

13.3. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

13.4. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

13.5. Podľa § 122 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

14. Súd má z vykonaného dokazovania za preukázané, že trestným rozsudkom sp. zn. 3T 46/08 -106 zo dňa 8.4.2008 bola žalovaná odsúdená za spáchanie trestného činu úverového podvodu podľa § 222 od. 1 Trestného zákona. Žalovaná svojím protiprávnym konaním porušila všeobecnú prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka predchádzať škodám na majetku, a teda v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka zodpovedá za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti. Žalovaná spôsobila škodu tým, že dňa 12.04.2007 o 11.50 hodine uzatvorila so žalobkyňou zmluvu o úvere č. XXXXXXX na základe, ktorej jej bol zo strany žalobkyne poskytnutý úver vo výške 663,88 € (20.000,-Sk). Žalovaná sa podpísaním zmluvy zaviazala žalobkyňi vrátiť vo forme 12 mesačných splátok po 108,21 € (3.260,-Sk) sumu 1.298,55 € (39.120,-Sk). Žalovaná nemala v skutočnosti úmysel úver splácať a ani ho splácať nezačala. Žalovaná vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že uviedla niekoho do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak spôsobila na cudzom majetku malú škodu. Rozhodnutím vydanom v trestnom konaní je súd v prejednávanej veci viazaný, a preto má nárok žalobkyne na náhradu škody čo do základu za preukázaný (ohľadom výšky súd dokazovanie nevykonal a ani sa v odôvodnení výškou spôsobenej škody nezaoberal vzhľadom na odôvodnenie uvedené ďalej).

15. Keďže žalovaná prostredníctvom svojej zástupkyne na pojednávaní dňa 13.03.2019 vzniesla námietku premlčania, súd musel na túto námietku prihliadnuť a ako prvé v rámci dokazovania vyriešiť, či žalobkyňou uplatňovaný nárok nie je už premlčaný. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že rozsudok č.k. 3T 46/08-106 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 08.04.2008. Žalobkyňa bola v predmetnom rozsudku so svojím nárokom na náhradu škody voči žalovanej odkázaná na občianske konanie. Súd pri posudzovaní nároku na náhradu škody aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o náhrade škody. Podľa cit. § 106 OZ pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (v ods. 1) a objektívna (v ods. 2). Začiatok subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle, a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé, avšak len do tej miery, že subjektívna premlčacia doba môže plynúť len v rámci objektívnej, ktorú nemožno prekročiť. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu,

že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Napríklad ak odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynie čas uvedený v ustanovení § 106 ods. 1 a škodca v súdnom konaní vznesie námietku premlčania, právo sa premlčalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprichádza tu už do úvahy objektívna desaťročná premlčacia doba podľa ustanovenia § 106 ods. 2. Žalovaná škodu spôsobila úmyselným trestným činom, vzhľadom na čo je dĺžka objektívnej premlčacej doby v danom prípade 10 rokov (§ 106 ods. 2 OZ) a plynie odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, t.j. od spáchania trestného činu. K spáchaniu trestného činu došlo dňa 12.04.2007 o 11:50 hodine. Žalobkyňa si riadne uplatnila svoj nárok na náhradu škody v rámci trestného konania. Na základe tejto skutočnosti došlo k spočítaniu premlčacej doby podľa § 112 Občianskeho zákonníka. Trestné konanie bolo v danom prípade právoplatne skončené dňa 08.04.2008. Žalobkyňa podala na tunajší súd žalobu až dňa 03.06.2016. Súd má jednoznačne za preukázané, že v tom čase už došlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej doby, v ktorej si mohla žalobkyňa uplatniť svoj nárok a je právne irelevantné, že žalobkyni ešte neuplynula objektívna premlčacia doba na uplatnenie svojho nároku. Súd má za preukázané, že nárok žalobkyne uplatňovaný v tomto konaní z titulu náhrady škody spôsobenej úmyselným trestným činom, bol už v čase podania žaloby na tunajší súd premlčaný. Súd oprávnenej osobe (veriteľovi) premlčané subjektívne občianske právo (nárok) nemôže priznať, lebo vznesením námietky premlčania dlžníkom došlo k zániku nároku. V dôsledku toho súdu, nezostalo nič iné, než žalobu veriteľa, ktorou sa tohto premlčaného práva domáha, zamietnuť. Uplatnením námietky premlčania na súde prestalo byť totiž subjektívne právo vynúiteľné.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná z dôvodu zamietnutia žaloby bola v konaní v celom rozsahu úspešná. Nakoľko však úspešnej žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 2 CSP, čl. 17 CSP vo výroku II. náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznal. Súd má za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovanej uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto odvolanie podal.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.